

Sven v Rájci-Jestřebí

Svene, i když naši studenti s vámi přicházejí denně do styku, možná by neškodilo, kdybyste se nejen jim, ale i dalším čtenářům, blíže představil.

Zdravím a děkuji za Váš zájem, i když nevím, jestli si ho vůbec zasloužím. Vystudoval jsem historii a latinu na univerzitě v Lipsku. V Německu musíte po skončení pětiletého studia ještě absolvovat dvouletou praxi na nějaké škole. Pak teprve se můžete považovat za učitele. Pobyt v České republice ale není pro mě součástí této praxe. Rozhodl jsem se před nastoupením na praxi vyjet si na půl roku na zkušenou, poznat nové prostředí, nové lidi.

Co u Vás rozhodlo o výběru země a školy?

Abych pravdu řekl, já jsem jen projevils zájem o výjezd a výběr země i školy jsem nechal na naší národní agentuře, která výměnné pobyty zprostředkuje. Jsem otevřený všemu a rád se nechám překvapit. Je ovšem pravda, že kdybych projevils konkrétní zájem o některou západoevropskou zemi, asi by se mi nepodařilo vycestovat tak rychle.

Naznačujete tím, že o země bývalého východního bloku není v Německu takový zájem?

V současné době jsem jedním z pouhých dvou lektorů ze Spolkové republiky Německo, kteří u vás působí. Je pravda, že země na západ od nás se nám zdají stále ještě atraktivnější. To ale neznamená, že když jsme tak blízcí sousedé, že se opravdu dobře známe. Je to oboustranné. My toho víme málo o vás a vy zase o nás. A možná se také mylně domníváme, že v zemi tak blízké, s podobnou krajinou, klimatem a životním stylem není moc co objevovat.

Setkal jste se doma před odjezdem do České republiky s nějakými předsudky vůči naší zemi, případně varováními?

Ne, vůbec ne. Myslím, že v tomto jsou Němci velmi tolerantní. I když máte pravdu, že jsem byl varován před možností, že budu v Česku nazýván nacistou. S ničím takovým jsem se však ze strany Čechů nesetkal. Naopak, vnímám je jako velmi tolerantní a laskavé lidi. Je pravda, že pár nelichotivých poznámek jsem si vyslechl od zahraničních studentů, konkrétně Rusů a Poláků, se kterými jsem se setkal na univerzitě v Brně, ale to nebylo nic, co by se nedalo přežít. Beru to tak, že staré historické křivdy a viny odeznívají jen velmi pomalu.

Přejděme k Vaším bezprostředním dojmům. Gymnázium v Rájci-Jestřebí je poměrně malá škola, jak ji vnímáte?

To je přesně to, co se mi u vás líbí. Menší skupinky žáků ve třídách poskytují zajímavé možnosti výuky i řešení problémů, studenti pracují v přátelské atmosféře, váš specifický systém hodnocení má nepochybně pozitivní vliv na jejich pracovní nasazení i studijní výsledky, všímám si jejich chování a vystupování, které je nesrovnatelné s chováním studentů ve velkoměstských školách v Německu, kde studentům často chybí disciplína a ochota pracovat. A pokud jde o mé osobní pocity po příchodu na vaši školu, mohu hovořit jen o pozitivěch. Byl jsem přijat velmi přátelsky, velmi rychle jsem se sžil s kolektivem, kolegové mi pomáhají, vůbec nemám pocit, že bych mezi ně nepatřil.

Jak vidíte výuku na škole ve srovnání s německými školami?

Práce v hodinách je velmi zajímavá, ale mám dojem, že učitelé by mohli trochu ubrat pokud jde o vynaloženou energii, a naopak studenti by mohli být aktivnější. Díky vašemu panu řediteli jsem měl možnost poznat i práci dětí na základní škole v Benešově. Líbí se mi, jak jsou žáci motivovaní, práce v některých hodinách připomíná zábavu, jakoby se spíše věnovali svému koníčku než školní výuce.

Položím Vám teď obligátní otázku, která se většinou cizincům klade. Jaké jsou Vaše nejsilnější dojmy a co si případně budete odnášet domů ve vzpomínkách na pobyt v České republice?

Mám tolik dojmů, našel jsem si tu tolik přátel mezi studenty z celého světa zapojenými do projektu Erasmus na brněnské Masarykově univerzitě, jsem dokonce pozván do Slovinska, Rumunska a Turecka, budou mi chybět tréninky fotbalového klubu v Rájci-Jestřebí, kterých se účastním dvakrát týdně a kde zažívám spoustu legrace se svými spoluhráči, rád trávím volný čas se svými kolegy při mimoškolních aktivitách. A jakkoliv je můj pobyt u vás krátký, musím konstatovat, že jsem poněkud změnil přístup ke školnímu životu, jsem uvolněnější než dříve, otevřenější vůči lidem, ne tolik striktní.

Jen aby si to někdo nevysvětlil tak, že jste se u nás naučil lenošit.

To není o lenosti. Řekl bych, že je to spíše o rozdílech v mentalitě Čechů a Němců. Zatímco Němci jsou více organizovaní a někdy až puntičkářští, Češi neberou věci ani sami sebe tak vážně, a to je docela sympatické.

A co nějaká negativa? Ta jsou přece všude.

Ceny. Tedy ceny vašeho zboží v relaci k platům. Zvláště oblečení a elektronika jsou drahé. Na druhou stranu je poměrně levná veřejná doprava, ceny potravin jsou srovnatelné s našimi a s povděkem přijímám fakt, že máte docela levné restaurace. Doma bych si nemohl dovolit jít s kamarády na pivo tak často jako u vás. Nevím, započítáváte-li to mezi negativa, ale Češi opravdu dost pijí, určitě víc než Němci. A také málo ovládáte cizí jazyky. Někdy je opravdu těžké se domluvit.

Čeština vám problémy nedělá?

Dělá. Hlavně výslovnost, například slovo , *příště* , které se často používá. Ale trochu se již v základních věcech dorozumím.

Předpokládám, že jste k nám nepřišel jen pracovat. Měl jste už možnost také navštívit některá zajímavá místa?

Samozřejmě, snažím se toho poznat co nejvíce. Brno, kde jsem donedávna bydlel, než zemřela majitelka bytu, který jsem si pronajímal, znám už docela dobře, navštívil jsem Moravský kras, Křtiny s nádherným barokním kostelem, zámek v Lysicích, pivovar v Černé hoře, kolorit jižní Moravy jsem měl možnost poznat při návštěvě vinného sklípku v Boleradicích, se svými kolegy jsem byl v muzeu bratří Mrštíků v Divácích, kde mě okouzila autenticita prostředí.

Rozjel jsem se i do vzdálenějších míst, byl jsem v Bratislavě a ve Vídni a rád bych se ještě podíval do Budapešti a do Wroclavi.

V Praze už jsem kdysi byl, ale chci se tam znovu podívat na konci listopadu. A v nejbližší době se chystám do Boskovic, které jsou prý známé starým židovským městem, hřbitovem a synagogou.

Co byste čtenářům řekl na závěr? Většinou se očekává něco velmi moudrého.

Děkuji za důvěru, ale vy mě přeceňujete. Určitě to nebude nic, co by se dalo tesat do kamene. Především bych chtěl s dovolením udělat malou propagaci Německa a pozvat vás do míst, která určitě stojí za vidění, jako je Berlín, Drážďany, Lipsko, Mnichov-nejlépe v období Oktoberfestu, Baltické moře i ostrov Rujana na severovýchodě. Přál bych si, aby si národy v Evropské unii byly blíž. Ve srovnání s Německem, které se mi zdá otevřenější a kosmopolitnější, mi připadají ostatní země Evropské unie stále dost uzavřené do sebe a izolované, přísně si hlídající svou národní identitu. Tím však nemyslím, že by se měly vzdát své kulturní jedinečnosti. Jako prostředek ke vzájemnému sblížení vidím do budoucna ještě více se poznávat a odstraňovat bariéry mimo jiné i intenzivním studiem cizích jazyků.

Iva Tomková
Gymnázium a SOŠ Rájec-Jestřebí, o.p.s.

15.11.2010